

deret sua p[ro]p[ri]etatem sup[er] o[mn]es in x[rist]o credentes. Et sub
dit q[uo]d si deus p[ro] potentia et non iusticia vt p[ro]mittit hu
manus gen[er] de manu diaboli abstulisset. nulli in hoc
iniuria illata fuisset. q[uo]d etiam tam h[ab]e liberadus q[uo]d v[er]itas
bolus ip[s]m tenes sub dei p[ro]p[ri]etate erat p[ro]stituti. De fine
tunc scilicet iniuria solo p[re]cepto ho[mo]m potuisset de ma
nu diaboli liberasse. potius t[ame]n voluit liberare ip[s]m p[ro]
iusticia p[ro]pter causas positas. Sec[un]da p[ro]positio est
hec. Passio[n]is x[rist]i opus tam x[rist]i q[uam] iudeo[rum] existens
est n[ost]re redemptionis ca[us]a efficiens. Hanc mag[is] ponens di
xit q[uo]d x[rist]us q[ui] se obtulit hostia et p[re]t[er]ius redemptio[n]is no
stre. fuit ca[us]a efficiens et aucto[ri]t[er] n[ost]re p[ro]p[ri]etatis. et hoc
q[uo]rum ad o[mn]es quo ad sufficientia. sed solus q[uo]rum ad
electos q[ui] ad efficientia. q[uo]d no[n] o[mn]es sed t[ame]n electi final[ite]r
passio[n]is x[rist]i fructu recipiunt. Et subdit q[uo]d x[rist]us qua
drupl[ic]it[er] traditus fuit. s. a seip[s]o. a patre. a iuda. a iu
deis. Diversimode t[ame]n. a seip[s]o et a patre ex charitate
Iudas aut[em] et iudei tradiderit ip[s]um ex malicia et ini
quitate. Hi[is] insert[is] q[uo]d passio[n]is x[rist]i fuit opus dei et iudeo[rum]
Dei quid[em]. q[uo]d a deo volente et ip[s]o ei[us] auctore facta e[st]
Iudeo[rum] ho[mo]. q[uo]d ex ip[s]o[rum] actibus p[ro]secuta est. q[uo]d v[er]ite
rius affirmat auct[or] b. Aug[ustinus]. Tercia p[ro]positio est hec.
Quis iudei x[rist]um occidendo. q[uo]d t[ame]n ad opus opatus
bonu[m] fecerit. t[ame]n q[uo]d t[ame]n ad opus opans pessime egerit
Hanc mag[is] ponens mouet dubiu[m] tale. Cu[m] passio[n]is x[rist]i
vt dicitur est sit opus dei. et p[ro]p[ri]e bonu[m]. Et ut ex hoc
opus iudei et iudeo[rum] que eand[em] passio[n]e[m] opati sunt.
etiam debeat dici bonu[m]. Et r[ati]o[n]e q[uo]d habito respectu
ad opus opatu[m]. s. ad ip[s]a[m] passio[n]e[m] opati sunt bonu[m].
Sed habito respectu ad opus opans. s. intentionem
qua hoc fecerit. opati sunt malus. Et t[ame]n in special[ite]r.

**¶ Si in christo diuisio in morte fuit anime
vel carnis a verbo.**

Est predicta

Proferand[um] est. v[er]u[m] in morte a
verbo sit sepata anima vel caro
Quid[am] putauerunt carne[m] sicut
ab anima ita a diuinitate in morte fuisse diui
sam. Si eni[m] inquit anima media diuinitas
sibi carne[m] vniuit. sicut sup[er]ius p[re]paratu[m] est. q[uo]d
q[ui] diuisa e[st] caro ab a[n]i[m]a. diuisa e[st] etia[m] a diuinitate.
q[uo]d non potuit ab a[n]i[m]a seiungi p[ro]p[ter] qua[m] verbo
erat vnita. q[ui]a a verbo diuideret. Fuit aut[em]
diuisa ab a[n]i[m]a in morte. alioq[ui]n vera mors ibi
no[n] fuisset. q[uo]d vt ait Aug[ustinus]. Mors qua[m] timent
hoies sepacio est a[n]i[m]e a carne. Mors aut[em] qua[m]
no[n] timet sepacio est a[n]i[m]e a deo. Ultraq[ue] vero
diaboli suasu homini p[ro]p[ri]ata e[st]. Si q[ui] in x[rist]o
hoie vera mors fuit. diuisa est ibi a[n]i[m]a a carne
ac p[ro] hoc diuinitas a carne. Huic sue p[ro]babi
tati addit auct[or]is testimoniu[m]. Amb[rosius] eni[m] tra
ctans de x[rist]i derelictio[n]e q[ui] in cruce voce ma
gna clamans dicit. Deus de[us] me[us] vt q[ui]d me
dereliquisti ait. Clamat ho[mo] sepacione diuinita
tis mortu[us]. Ma[gn]a cu[m] diuinitas mortis libera sit
v[er]i[us] mors ibi esse no[n] poterat. nisi vita descē
deret q[uo]d vita diuinitas est. Sic videt[ur] tradi q[uo]d
diuinitas sepata sit in morte ab hoie que nisi
dereliquisset ho[mo] ille mori no[n] posset. Ad illi ad
carne[m] referit[ur] quam dicit[ur] a deo sepata[m].

**¶ Inlo quo
runda asere
tum carmen
a veritate di
uisam.**

**Aug[ustinus]. sup
psal. xvij.**

**Autozitate
inducit am
brosij in ex
positione.**

**¶ Quib[us] r[ati]o[n]em illa sepacione sic esse ac
cipiedu[m]. sicut intellegit derelictio q[ui] illis x[rist]i
significat. vt q[ui]d me dereliquisti. Quod q[ui] x[rist]us
derelict[us] erat a p[re]s[ent]e. cu[m] in cruce derelictus se
clamabat. No[n] recesserat deus ab hoie ira q[uo]d
esset soluta vnio dei et hois. Alioq[ui]n fuit q[ui]s
dam temp[us] q[ui] x[rist]us adhuc viu[us] ho[mo] erat et non
de[us]. q[uo]d adhuc viu[us] se derelictu[m] clamabat. no[n]
dereliqued[us]. Si illa derelictio vnionis in
telligat solutio[n]e[m] an[te] facta fuit solutio dei et ho
minis q[ui] x[rist]us mortu[us] esset. S[ed] q[ui]s hoc dicat
fateamur q[uo]d de[us] quodammodo illu[m] hoie[m] in
morte deseruisse. q[uo]d p[ro]p[ri]e p[re]sequenti[us] cu[m] ex
posuit ad x[rist]u[m] no[n] sua pot[en]tia exercedo illu[m]
defendit vt no[n] moreret. Sepauit se diuinitas
q[uo]d subtraxit p[ro]tectione[m] sed no[n] soluit vnione[m].
Sepauit se foris. vt no[n] adesset ad defensio
nem. s[ed] no[n] intus defuit ad vnione[m]. Si no[n] ibi
cobiuisset pot[en]tia s[ed] exercuisset. no[n] morer
et x[rist]us. Abortu[m] est x[rist]us diuinitate recede
te. i. effecti pot[en]tie defendedo no[n] exhiben
te. Sic e[st] h[er]c[ules] ap[er]t[us] ap[er]t[us] q[ui] altero h[er]c
co imolaro in solitudine[m] mittebat. vt legi[m]us
in Leuitico. Duo eni[m] h[er]c[ules] humanitas et di
uinitas x[rist]i intelligunt. humanitate q[ui] imo
lata: diuinitas x[rist]i in solitudine[m] abijt. i. i celu[m].
v[er]u[m] Elicius. In solitudine[m] i. in celu[m] t[em]p[or]e passi
onis diuinitas abijt. no[n] locu[m] mutas sed
quodammodo x[rist]u[m] cobiuens. vt possent im
p[er]p[et]uum summare passio[n]e[m]. Abijt q[ui]d est x[rist]u[m]
cobiuit et portauit iniq[ui]tates n[ost]ras. no[n] vt ha
beret s[ed] vt p[ro]sumeret. deus eni[m] ignis consu
mens est. Ex his satis ostendit p[ro]missa x[rist]i
Ambrosij sic esse accipienda vt p[ro]diximus.**

R[ati]o.

**Elicius sup
Leuiticum.**

¶ Aliam inducunt autoritatem.

¶ Alij quoq[ue] autorita

ti innitunt qui asserunt diuinitate in morte re
cessisse ab hoie s[ed] in carne. Sit eni[m] Athana
p[ro]ph[et]a dicit q[ui] totu[m] hoie[m] que[m] assumpsit dei
fili[us] denuo assumptu[m] vel liberatu[m]. tertia die
a mortuis resurrexisset no[n] p[ro]fite[re]t. fiat fiat. Si
inquit denuo assumpt[us] est ho[mo] in resurrectio
ne que[m] assumpserat i[n] carnatiōe. deposuit
ergo eu[m] in morte. sepata q[ui] fuit diuinitas in
morte ab humanitate. ¶ Quib[us] r[ati]o[n]em q[ui]
si in his x[rist]i assumptio talis intelligat quid
sit s[ed] in vnione no[n] carne t[ame]n sed totu[m] hoie[m] i.
anima[m] et carne[m] denuo sibi vniuit in resurre
ctione. q[uo]d no[n] simpliciter hoie[m] sed totu[m] hoies
assumptu[m] dicit. Totu[m] q[ui] hoie[m] in morte de
posuit. i. a[n]i[m]a[m] et carne[m]. S[ed] q[ui]s nisi hosti x[rist]i
tatis dicat a[n]i[m]a[m] a d[omi]no depositam. Et t[ame]n nisi
hoc fateant[ur] q[uo]d totus homo sit assumpt[us]. non

Athana.

**Qualiter de
hac autorita
te argumen
tado p[ro]cedit
R[ati]o.**